

МІХАЙЛАЎСКІ ЛІСТОК

САКАВІК, 2016

Свята-Міхайлаўскі прыход г. Мінска, вул. Янгоўскага, 2

САБОР СВЯТЫХ І БАГАНОСНЫХ АЙЦОЎ, ПОСНІКАЎ І МАНАХАЎ

Дарагія браты і сёстры!

Штогод, у суботу масленічнага тыдня здзяйсняецца памяць усіх святых мужчын і жанчын, праслаўленых у чыне прападобных. Да гэтага чыну ў царкоўнай традыцыі прылічаюцца святая, якія паслужылі Госпаду манаскім альбо пустэльніцкім подзвігам. Само слова “*прападобны*” азначае “*вельмі ўпадабаны*”, “*абраны*”. Маецца на ўвазе, канешне ж, упадабаныя і абраныя Богам. У старажытнай царкве гэтым словам называлі ўсіх

святых, усіх супольнікаў народа Божага. Тое, што зараз гэтак імянуюць менавіта святых-манахаў ёсць для нас указаннем на тое, што яны ў нечым з'яўляюцца прыкладам для ўсёй астатняй царквы.

Безумоўна, лад жыцця жанатага хрысціянна і замужняй хрысціянкі не можа і не павінен быць падобным да манаскага. Сямейныя маюць абавязак клапаціцца пра сваю сям'ю, рабіць добрыя справы, выходзяць дзяцей, карацей кажучы займацца ўсім тым, ад чаго манахі сябе мэтанакіравана вызвалілі. Аднак і для ўсіх хрысціянаў, як для манахаў, так для тых, што жывуць у свеце важным момантам застаецца барацьба з грахоўнымі страсцямі – блудам, гордасцю, славалюбствам, сласталюбствам і іншым. Вось у гэтым подзвігу, подзвігу барацьбы са страсцямі, святых манахі і з'яўляюцца прыкладам для ўсіх хрысціянаў, незалежна ад ладу жыцця. Сусветнае манаства стала своеасаблівай лабараторыяй даследавання страснай чалавечай душы, лабараторыяй, якая вынаходзіць лекі не ад цялесных, а ад духоўных немачаў. З гэтай прычыны класічныя манаскія тэксты, сабраныя ў зборніку "Філакалія" (*φίλοκαλία* з грэцкай – *прыгожалюбства*, слав. *добротолюбие*), а таксама настаўленні больш позніх айцоў з'яўляюцца скарбонкай такіх лекаў. І вось, каб мы ўзгадалі пра гэтую скарбонку, святых айцы ўстанавілі перад пачаткам кожнага Вялікага посту памяць святых прападобных айцоў.

Няхай жа іх малітвамі Гасподзь дапаможа нам выйсці пераможцамі з бітвы са злом, затоемым у тайніцах нашай душы!